

skovprogram, vi ved, at det betyder, at vi skal revidere skovloven i 2003. Derfor må jeg bare sige: Vi skal ikke op og give garanti for noget som helst. Vi vedtager et forslag til vedtagelse i dag, og så er det det.

Man kan spørge: Hvorfor skulle vi? Det er jo ikke os, der forplumrer debatten. Det er jo ikke os, der forsøger på at skabe en tilstand, som ikke er her. Det klarer forespørgerne så udmærket.

Derfor vil jeg bare sige: Vi behøver ikke at forsikre noget. Og hvorfor skulle vi så gøre det over for nogle folk, der – som jeg oplever det – ikke har behov for det, og nogle partier, som igen og igen bliver ved med at efterspørge, at vi på en eller anden måde skulle have andre tanker end dem, vi har givet udtryk for. Det vil vi altså ikke.

Lad mig så bare kort sige, at jeg selvfølgelig har været lidt skuffet over, at vi overhovedet ikke kom til at diskutere selve skovprogrammets indhold. Det endte i stedet for med lidt snak om noget byggeri, som man godt ved ikke er der mere, lidt om lidt skovbyggelinjer, som det heller ikke har drejet sig om – ikke et eneste ord om, at man jo udmærket vidste, hvad det var ministeren mente, for det har han tilkendegivet så mange gange.

Kl. 15.50

Hvis nu det er sådan, at ministeren efter fru Pernille Blach Hansens mening har en anden opfattelse, hvorfor glæder man sig så ikke over det? Livet kan da også blive trist. Hvis nu det er sådan, at fru Pernille Blach Hansen føler det som en sejr i dag – jeg føler ikke, at jeg har tabt noget, men hvis nu fru Pernille Blach Hansen føler det som en sejr – så vær dog lidt glad. Hvorfor hele tiden det her med, at det er trist, at det er ikke godt, og nu vil man et eller andet?

Hvis der skal være nogen mening i den diskussion her, så har vi jo fået det afklaret. Jeg føler stadig væk, at nøjagtig det, jeg har sagt, er det, som jeg vil sige ved en anden lejlighed, og det betyder stadig væk, at vi ikke har nogen planer om udstykning, vi har ingen planer om at sælge vores skove.

Så er jeg nødt til lige kort at sige, at der jo findes eksempler på, at der er byggeri i skoven, også af parceller, selv om det er ganske få. Der findes eksempler på skovbørnehaver, og jeg synes, det er alle tiders, at de kan komme ud og ligge i en skov, og at spejderhytter kommer ud og ligger i en skov; der er institutioner, der har fået lov til at udvide ind i fredskoven. Der er jo eksempler på det.

Så jeg håber, at vi en anden gang får en rigtig god debat om det, der betyder noget for os alle sammen, nemlig skovene og naturen og miljøet, og at vi ikke hænger fast i et par ord, som vi har fået afklaret, og som vi har haft debatten om, men som man bare ønsker at tage en gang til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har følgende til korte bemærkninger: Hr. Jørn Jespersen, fru Pernille Blach Hansen, hr. Keld Albrechtsen og hr. Torben Hansen. Jeg tager fire, og så får ministeren en lille smule udvidet taletid.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at miljøministerens polemiske facon, hvor han har travlt med at lave motivotklaring hos os andre, hvor han gæfter på, hvad der foregår i den socialdemokratiske folketingsgruppe, hvor han kommenterer folketingsmedlemmers humør og sådan noget, synes jeg ikke klæder miljøministeren, og jeg synes egentlig heller ikke, det er en minister værdigt med den facon.

Så omkring det indholdsmæssige: Vi har jo ikke fået noget svar på, hvordan regeringen vil administrere skovbyggelinjer. Det er jo det, der er problemet. Jeg ville meget gerne se det her som en sejr, men vi har bare ikke fået noget svar på det. Vi har ikke fået at vide, om udtrykket »aktuelle planer« betyder, at planerne kan dukke op om et halvt år. Vi har ikke fået nogen sikkerhed – tværtimod – for, om der alligevel er tanker om at privatisere.

Derfor er der bare tilbage at konstatere, at der ikke er kommet nogen afklaring på, hvad regeringen agter at gøre. Miljøministeren og Venstres formand for Miljøudvalget har sagt én ting, og i dag siger nogle andre ordførere fra regeringspartierne noget andet. Derfor er forvirringen indlysende, og den er selvsagt. Den er selvpåført fra regeringens side, og det beklager jeg. Så jo før, der kan komme en afklaring, jo bedre ville det være, men det kræver altså, at ministeren giver klare svar.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er ked af, at miljøministeren er så frustreret. Jeg kan godt forstå, at det må være meget ubehageligt at blive stillet til regnskab for, hvad man tidligere har sagt, specielt når det ikke er